

Chobie

(Chobie 1754, Koben 1934), Chobie po 1945

Nazwę widzimy już na mapie Księstwa Opolskiego z 1736 roku. Kartograf niemiecki zapisał na Chobie dla określenia miejsca. Ksiądz Piotr Gołąb podaje znaczenie gwarowego określenia jako chwasty, gałęzie, korzenie. Znajdował się tam książęcy folwark.

10 czerwca 1754 roku z powodu jego zadłużenia i nie zapłaconych czynszów folwark rozparcelowano i sprowadzono 12 osadników z okolicznych miejscowości, zobowiązując ich do wybudowania domów w ciągu jednego roku. W 1755 istnieje już osada z 11 kolonistami. Wśród niemieckich nazw części wsi Die Kile, Die Spitze czy Die Niederung, znajdujemy i swojsko brzmiące Die Konty i Die Paprocen.

Na przełomie 1769 i 1770 liczba kolonistów wzrosła z 12 do 15, a w roku 1787 wynosiła już 17 domostw z 118 mieszkańcami. Na początku XIX wieku liczba mieszkańców wzrosła nieznacznie do 128.

Do Chobia należał także przysiółek Kuziory (Kuzior 1781, Kuzioren 1860, Kolonie Koben 1934, Kuziory po 1945) z 11 domostwami. domostwami 1845 roku liczba mieszkańców wynosiła już 261. Prawie wszyscy byli katolikami należącymi do parafii w Szczedrzyku. Tylko 6 ewangelików uczęszczało do kościoła w Groźcu.

W roku 1894 wybudowano we wsi kapliczkę, stojącą do dzisiaj. Mieszkańcy utrzymywali się z pracy na roli i z rzemiosła.

